

Trubbel livet igenom

I Jan Malmborgs välartikulerade biografi **Trubbel**: berättelsen om Olle Adolphson hittar jag citatet: "jag minns det redan". Gösta Ekman flämtade fram orden mellan skrattanfall under ett vått kalas på Österlen. Oklart vad han mindes men en motsägelsefull man som hette Olle iförd trilbyhatt var också en humorist.

Hipsterfavoriten trilbyhatten satt på sextiotalet oftast på en framgångsrik försäljningsingenjör i betongbranschen. Men skicklige gitarristen och visdiktaren Adolphson klev in bland baskerförsedda lutister och yxade ut sin egen nisch i svensk vistradition – den sparsmakade visan, med allt det väsentliga mellan raderna.

Ut ur skuggan av sin skådespelande far Edvin tog sig Adolphson fram bland krogarna, till positionen som häcklaren av rekordårens rivningsraseri. Visst kände han Hemmingway. Och Hjalmar Mehr.

Malmborg har en tacksam uppgift och följer tråden om ett rörigt privatliv, om kvinnorna och barnen, om spriten, varligt. En sann berättelse blir en skröna och en resignerad herre reser mycket fel och sätter sig på tåget hem till Stockholm exakt noll och tjugofem.

Biografen kan bli en recension av ett vilse livsresa men Malmborgs porträtt visar utan att döma hur sveket går igen i nästa generation. Och sin illa lärda läxa till trots sökte Adolphson läkning och vi som lyssnar recenserar oss själva i hans texter. "Resan hem" från "Trubbel" glömmet vi aldrig.

Mikael Österberg

Trubbel: berättelsen om Olle Adolphson

Jan Malmborg

Albert Bonniers förlag